

ΗΘΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

ΠΕΡΙ ΓΥΝΑΙΚΟΣ.

(Συνέχεια ἴδε φυλλάδ. 24)

Εὐτυχεῖς εἶναι βεβαίως ὁ νέος καὶ ἡ νέα ἐκείνη οἵτινες ἐρῶνται ἐναρέτως καὶ συμφῶνως με τοῦ κόσμου τὴν θέλῃσιν, εὐτυχεῖς ὅσοι δὲν εὐρίσκονται εἰς τὴν θέσιν Μαλθίνης καὶ Ἐδμῶνος, Κορίνης καὶ Ὀσβάλδου, Δανῆς καὶ Ἀλκιβιάδου, διότι δὲν ἔχουν ἐμπόδιόν τι ἀναχαιτίζον αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ νὰ θυσιασθῶν ὁ εἰς διὰ τὸν ἄλλον καὶ φανοῦν καταγέλαστοι εἰς τοὺς ἄλλους. Εὐτυχεῖς καὶ ἐκεῖναι τῶν ὁποίων ὁ ἱερός ἔρως γεννᾶται ἀπὸ τὴν ἀρετὴν καὶ εἰς ταύτην ἐπαναπαύεται, ἐὰν φροντίζωσι μὲ κίνδυνον τῆς ζωῆς τῶν νὰ σώσωσι τὸν φίλτατον τῆς ψυχῆς τῶν διότι εἶναι χρέος αὐτῶν κοινωνικόν, καθῆκον ἰδιαίτερον νὰ θυσιάσωσι τὴν ζωὴν τῶν χάριν ἐκείνου τὸν ὁποῖον ὠνόμασαν σύζυγον ἢ μνηστῆρα, ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ καταγελάωμεν καὶ τὸν νέον ἢ τὴν νέαν ἐκείνην, ἥτις, χωρὶς νὰ ᾔναι μνηστῆ ἢ σύζυγος, ἀλλὰ μόνον ἐρωμένη ζητεῖ νὰ θυσιασθῇ διὰ τὸν ἀγαπητὸν τῆς μόνον διὰ τὴν εὐχαρίστησιν διότι ἔπραξεν ἔργον ἐνάρετον, μόνον διότι, μολονότι ἡ ἠθικὴ τὴν ἀπαγορεύει τὴν συζυγίαν μετ' αὐτοῦ, ἡ καρδία τῆς ὅμως τὸν θέλει· ἂν καὶ τὰ χεῖλη τῆς λέγουν τὸ ἐναντίον· πρέπει ἀπ' ἐναντίας νὰ συγκαίωμεν μὲ τὰς τοιαύτας καρδίας καὶ νὰ ἐπιστῶμεν τὴν μεγαλητέραν προσοχὴν διὰ νὰ μὴν ἐρωτευώμεθα μὲ ἀνθρώπους ἀνοικεῖνους ἡμῖν καὶ ὑποστήσωμεν συμφορὰς, ὅποι-ας ἀπαντῶμεν εἰς τὸ σπουδαῖον παραδείγμα τοῦ Ἐδμῶνος καὶ Μαλθίνης ὅπερ ὁ ζωηρός κάλαμος τῆς Κ. Κοτίγγης συνέγραψε διὰ νὰ φωτίσῃ τὰς ἐρώσας καρδίας καὶ τὰς σώσῃ ἐκ κινδύνων ἀναποδράστων ἔρωτος ἀκαταλλήλου καὶ δυστυχοῦς ὁποίας ἀπαντῶμεν καθεκράσθην εἰς τὴν ζωὴν μας, πρέπει νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὅψιν ὅτι ὁ τοιοῦτος ἔρως δὲν εἶναι ἐπίνοια τῆς καρδίας μας ἀλλὰ τῆς ἀβουλίας μας ἀποκνήσις, διὰ τοῦτο βλέπομεν τότε ὅτι ὁ ἐρῶν περιβάλλεται ἀπὸ τόσῃν δεισιδαιμονίαν, ὥστε πᾶσαν ἐνδεχομένην συμφορὰν τὴν θεωρεῖ ὡς βεβαίαν. Εἰς τοιαύτην δὲ περίστασιν τὸ λογικὸν δὲν ἔχει πολλάκις ἰσχὺν, ἡ φαντασία εἶναι ὑπερβολικὴ καὶ ἀναγκάζει τὴν καρδίαν νὰ πιστεύῃ ὅτι πᾶσα σύγχυσις εἶναι προαίσθησις συμφορᾶς. Τὰ πάντα δὲν τὴν χωροῦν καὶ αὐτὴν τὴν κατοικίαν θεωρεῖ ἐμπλεῶν φαντασμάτων. Ὁ φόβος αὐξάνει καὶ νομίζει ὁ τρυφερός ἀγαπῶν ν' ἀκουῇ πανταχοῦ τὴν κραυγὴν τοῦ θανάτου. Μακροναὶ βοαὶ ἀνέμου, ἀγρία κραυγὴ πτηνοῦ, βαρεῖα ἤχησις κώδωνος ὡς καὶ αὐτοὶ τῆς ἡχοῦς οἱ φθόγγοι, ψευδὴ λείψανα φωνῆς μὴ ἀκουωμένης πλέον, τὰ πάντα γίνονται πρὸς τὸν τοιούτως ἐρῶντα φάσματα τρομερὰ εἰκο-

νίζοντα τάφους, ὅταν τὸ ποθητὸν τοῦ ἀντικείμενον πάσχη διὰ τὸν ἐρωτὰ τοῦ. Ὅταν ὅμως ὁ ἐρῶν ὕστερηθῇ τὸ ἀντικείμενον τῆς ἀγάπης τοῦ, ὅταν τὸ ἀντικείμενον τοῦτο διεβλήθῃ τόσον εἰς αὐτὸν, ὥστε ἀπώλεσε μέγα μέρος τῆς ἀγάπης τοῦ, ὡς τίς δύναται νὰ περιγράψῃ τότε τὰς στιγμὰς ἐκείνας τῆς ἀνησυχίας καὶ τῆς ἀπελπισίας τοῦ, καὶ αὐτοὶ οἵτινες τὰς ἠσθάνθησαν δὲν ἔχουσι δύναμιν ἱκανὴν πρὸς περιγραφὴν τῶν. Ὁ ζυτάτης θλίψις ἀποποιεῖται καὶ αὐτὸν τὸν προφορικὸν λόγον καὶ μᾶς πληροῖ ἀνηκούστων βασάνων, διότι δὲν δυνάμεθα νὰ παρυστήσωμεν τὰς συμφορὰς μας! ἀναμφιδόλως τὰ μεγάλα πάθη, ὡς τοῦτο ὅπερ πρωτεύει, ἐγέννησαν τὴν δραστηρίαν τῆς εὐγλωττίας δύναμιν, ἀλλὰ πολ-λάκις ταῦτα, ἐὰν ὑπερβῶσι τὰ ἐσακαμμένα καὶ περιπλανηθῶσιν εἰς τὸ χάος τῆς δυνάμεώς των, λησμονοῦν καὶ εὐγλωττίαν καὶ πᾶσαν ἀρετὴν, καὶ φέρουν τὸν δυστυχῆ ἄνθρωπον εἰς τὴν ἀπώλειαν.

Ἡ πρὸς τὸν ἔρωτα ἀνθρώπινος ἀδυναμία εἶναι μεγίστη, εἶναι ἀδύνατον νὰ περιγραφῇ, εἶναι κέντρον τῶν παθῶν μας, ἐλαττήριον τῶν πράξεών μας, ἄγον καὶ ὠθοῦν τὰς αἰσθήσεις μας μᾶλλον τοῦ δυνατωτέρου ἀνέμου τοῦ σείοντος τοὺς καλάμους, καὶ ὅσον λυπηρὸν εἶναι διὰ τοὺς ἄφρονας, τόσον γλυκὺ καὶ ἡδονικὸν εἶναι διὰ τοὺς φρονίμους· αὐτὸ μεταβάλλει πλειστάκις τὰς κακίας μας εἰς ἀρετὰς καὶ τὰς ἀρετὰς ὑπερψοῖ μέχρις οὐρανίας μεγαλειότητος. Τοὺς μανιώδεις καθίστησιν ἡσύχους, τοὺς δοξομανεῖς ἀσῆμους, τοὺς στρατιωτικοὺς πότε περιφρονητὰς ἡρωϊκῶν πράξεων καὶ πότε ἥρωας καὶ ἡμιθέους, τοὺς πλουσίους περιφρονητὰς τοῦ πλούτου, τοὺς πεπαιδευμένους σοφωτάτους, τοὺς πτωχοὺς καὶ δυστυχεῖς ἐπιλήσμονας ἐν ταῖς ἀγκάλαις τῶν ἐρωμένων τῶν τῆς πτωχίας καὶ δυστυχίας.

Διὰ τοῦ ἀληθοῦς ἔρωτος εὐκόλως δυνάμεθα νὰ εὐρώμεν τὴν εὐδαιμονίαν, δι' ἧς γνωρίζεται ἡ μεγχιλειότης τῆς φύσεως, ἡ ὑπαρξίς τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' ἂν ὁ ἐνάρετος ἔρως ἐπιφέρει τόσα εὐγενῆ αἰσθήματα, τόσα μεγάλα ἀποτελέσματα, πόσας δυστυχίας ἀπ' ἐναντίας προπαρασκευάζει εἰς τὸν παρορῶντα τοὺς κανόνας τοῦ καὶ ὑποκύπτοντα εἰς τὰς παρεκτροπὰς τῆς ἀκολασίας;

(ἀκολουθεῖ).

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ.

Σκηνογραφίαι ἐκ τοῦ βίου τοῦ Ναπολέοντος. — Ἡ Κ. Μαρινιάν, συνέχεια. — Οἱ Χρυσοθήραι, συνέχεια. — Βιογραφία. Λεοπόλδος ὁ Α'. βασιλεὺς Βέλγων. — Ὁ Λουὶς Νορβαῆξ. — Ἔργα καὶ Ἡμέραι. — Ποιήσεις. — Ποικίλα. — Βιβλιογραφία. Εἰκονογραφίαι. Λεοπόλδος. — Νορβαῆξ. — Ἀνάγλυφον.

Παράρτημα. Ὁ Ἰπποκράτης τῆς Βραζιλόνης τόμος ἐξέδομος.